

ПАЛЕСКІ ДЗЯРЖАЎНЫ УНІВЕРСІТЭТ

Чытаем
на-беларуску

*«Любіце кнігу, бо яна —
крыніца мудрасці,
ведаў і навукі,
лекі для душы»*

Францыск Скарына

(1882-1956)

Якуб Колас

*О, край родны, край прыгожы!
Мілы кут маіх дзядоў!
Што мілей у свеце божым
Гэтых светлых берагоў,
Дзе бруяцца срэбрам рэчкі,
Дзе бары-лясы гудуць,
Дзе мядамі пахнуць грэчкі,
Нівы гутаркі вядуць*

*Колас, Я. Сымон-музыка : вершы і паэма
/Я. Колас. - Мінск: Мастацкая літаратура, 2001.
- 319 с. : іл.*

ЯКУБ КОЛАС

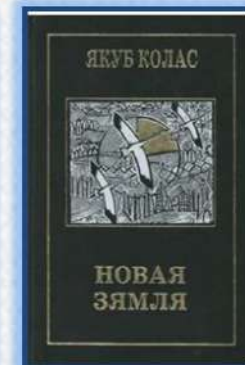
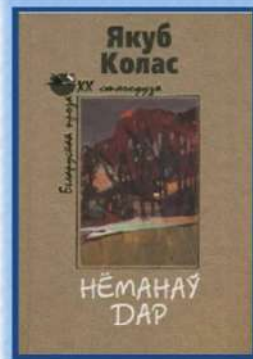
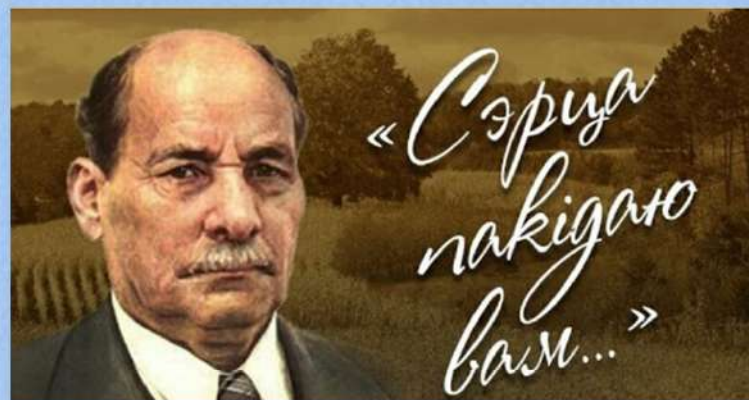
НОВАЯ
ЗЯМЛЯ

Паэма **“Новая зямля”**, напісаная народным паэтам Якубам Коласам – першы беларускі буйны эпічны твор. Гэтая кніга павінна быць у бібліятэцы кожнага, хто лічыць сябе беларусам. Гэта першая нацыянальная паэма, якую справядліва называюць энцыклапедыяй жыцця беларускага сялянства, класічным творам нашай літаратуры, і проста цудоўнай паэзіяй. **Сам аўтар лічыў “Новую зямлю” асноўнай паэмай за ўсю гісторыю сваёй творчасці.**

Якуб Колас пачаў пісаць кнігу ў 1911 годзе, падчас знаходжання ў трохгадовым зняволенні за ўдзел у рэвалюцыйным руху 1905–1906 гг. Працягам кнігі многія крытыкі лічаць **“Сымона Музыку”**. Мала дзе ў беларускай літаратуры сустрэнеш столькі крылатых выказаў і дасціпных слоўцаў, як у **“Новай зямлі”**. Яны і сёння, ужытыя да месца, упрыгожаць любую гутарку, нягледзячы на тое, што паэма была створана вельмі даўно і тэматыка ў яе спецыфічная — сялянская. **“Новую зямлю”**, звычайна, бегла вывучаюць у школе, і потым да яе ніколі не вяртаюцца. А шкада! Пры больш **“дарослым”** прачытанні знаходзіш новыя фарбы і эмоцыі, многае ўспрымаеш інакш. І немудрагелістая гісторыя сям’і палясоўшчыка Міхала, які марыць аб уласнай зямлі, успрымаецца, як велічная і трагічна-філасофская.

(У.М.Казбярук)

*Мой родны кут, як ты мне мілы,
Забыць цябе не маю сілы!
Не раз, утомлены дарогай,*

*Жыццём вясны мае убогай,
К табе я ў думках залятаю
І там душою спачываю.*

(1882-1942)

Янка Купала

*Ад прадзедаў спагон вякоў
Мне засталася спадчына;
Паміж сваіх і чужакоў
Яна мне ласкай матчынай.*

Купала, Я. З кутка жаданняў: вершы, паэмы, п'есы : літаратурна-мастацкае выданне / Я. Купала ; укл. В. Шніпа ; прадм. В. Мақсімовіч. - Мінск: Мастацкая літаратура, 2013. - 446 с.

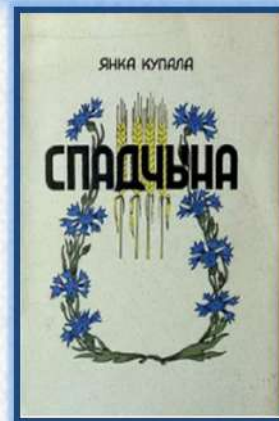

Твор «Раскіданнае гнездо» быў напісаны ў выглядзе п'есы ў пяці актах. Драма сям'і Зяблікаў, лёс якіх раскрывае Янка Купала ў сваёй кнізе, была драмай беларускага народа. Падзеі разгортваюцца падчас рэвалюцыі 1905 года.

У аснову п'есы накладзены факты з жыцця сям'і, у якой князь Радзівіл адабраў зямлю і дом. Асэнсоўваючы сямейную трагедыю як агульнанародную, Янка Купала паказаў у творы цяжкі шлях беларускага сялянства ў пошуках страчанай радзімы, зямлі і волі. Сёння п'есу "Раскіданнае гнездо" іграюць у мінскіх тэатрах.

*Зайсе ды бяды
бяду вядзе,
але ніколі не
трэба здавацца.*

Максім Багдановіч

(1891-1917)

*Вечна светлы і вечна дужы,
Вечна юны, як наша зямля.
Мы табой ганарымся — і плачам,
Мы нясём цябе ў сэрцы праз дым.
Нізка голаў схіляю, юнач,
Перад вечным глаголам тваім.*

*Смела крочу цяпер у пясці я
Перад светлай заветнай гарой,
Бо як ёсць у народа такія —
Не загіне давеку народ.*

*У. Караткевіч.
«Багдановічу»*

Багдановіч, М. *Вершы : паэзія / М. Багдановіч.*
- Мінск : Юнацтва, 1981. - 127 с. : іл.

МАКСИМ БАГДАНОВИЧ

“ДОБРА БЫЦЬ КОЛАСАМ,
АЛЕ ШЧАСЛИВЫ ТОЙ,
КАМУ ДАВАЛОСА БЫЦЬ ВАСІЛЬКОМ.
БО НАШТО КАЛАСЫ,
КАЛІ НАМА ВАСІЛЬКОЎ?”

(1896-1991)

Кандрат
Кравіва
1

Кандрат
Кравіва
2

Кандрат Кравіва

*Я ў мастацкім агародзе
Толькі марная трава.
А якая? Смах, дыў годзе:
Я — пякучка-кравіва.
Я расту вось тут пад
плотам
І не так даўно ўзышла,
А ўжо многім абармотам
Рукі-ногі папякла.*

*Хто палез за агуркамі,
Хай той носіць пухіры —
Мяне голымі рукамі
Асцярожна, брат, бяры.
Хто сустрэўся быў са
мною,
Дақрануўся раз ці два,
Дык той ведае ўжо, хто я:
Я — пякучка-кравіва*

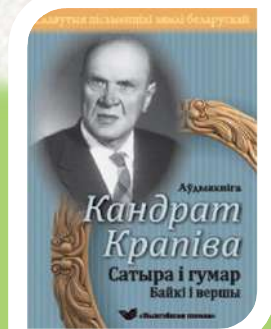
Кравіва, К. Выбраныя творы ў двух тамах
: у 2-х т. П.2 / К. Кравіва. - Мінск:
Мастацкая літаратура, 1986. - 622 с. : 8 л. іл.

Народны гумар, самаіронія і сарказм надаюць нацыянальную адметнасць беларускай літаратуры. Сярод аўтараў гэтага жанру варта ўзгадаць Кандрата Крапіву, чые творы да гэтага часу чытаюць з задавальненнем. У цэнтры сюжэту – выява ілжэнавуковага Гарлахватскага і яго памагатых. Крапіва раскрывае ў сваім творы не толькі канкрэтна-палітычныя праблемы, але і агульначалавечыя, такія як падхалімства, хабарніцтва, здрада. Пра ўсё гэта і напісаў аўтар.

У скарбонцы фільмаў кінастудыі "Беларусьфільм" у 1954 годзе дадалося. У свет выйшла экранізацыя п'есы Кандрата Крапівы "Хто смяецца апошнім".

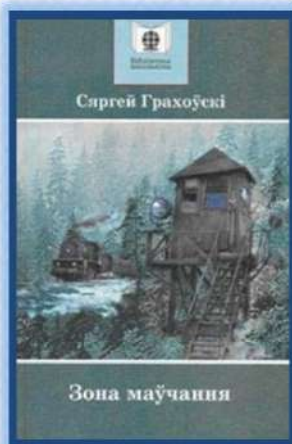
*«Каб сонца заслانیць -
вухэй асліных мала»*

*«Сава, асёл ды сонца»
К. Крапіва 1927г.*

(1913-2002)

Сяргей Грахоўскі

Айчына

*Швайго цяпла, твайго святла, і хлеба,
І шчырасці на кожнага стае.
Шчаслівы я, што пад высокім небам
Пралеглі сцежкі першыя мае,*

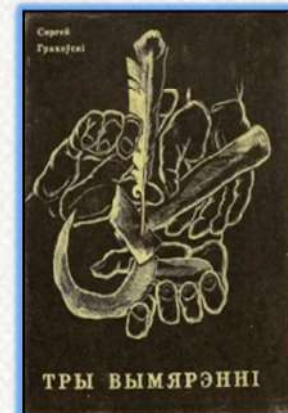
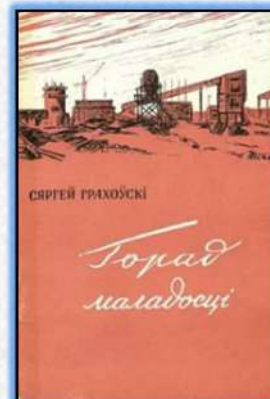
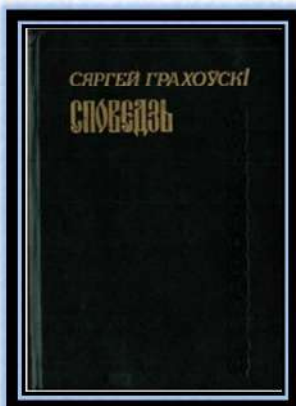
*Што ты люляла і складала казкі,
Што за руку ў дарогу павяла,
Што дабрату, і клопаты, і ласку,
І шчодрасць, і суровасць нам дала.*

*Грахоўскі, С. І. Зона маўчання : аповесць
/ С. І. Грахоўскі. - Мінск: Мастацкая
літаратура, 2008. - 238 с.*

Мая душа
Супраціўлялася,
Бо верыла і тым
жыла,
І не чарсцвела
Не ламалася —
Была такою, як была.
Хоць дзіўна,

Ў чым яна
трымалася,
А паспрабуй
Яе сагні!
Яна ж з маленства
Гартавалася
На чыстым,
Праведным агні.

(1920-1982)

Андрэй Макаёнак

«Яркім метэорам уварваўся ў наш тэатр Андрэй Макаёнак. Гэта быў "Чалавек-тэатр". Мы вельмі любілі, калі ён чытаў нам свае п'есы. Ён не проста чытаў, ён гуляў і пражываў жыццё кожнага са сваіх герояў у нас на вачах. Пражываў таленавіта і заражліва. Андрэй Ягоравіч вельмі қахаў людзей і беражліва да іх ставіўся. Кожная прэм'ера яго п'ес была падзеяй, святам для ўсіх нас».

З успамінаў акцёраў Купалаўскага тэатра

Макаёнак, А. Я. Зацюканы апостал : п'есы / А. Я. Макаёнак. - Мінск: Мастацкая літаратура, 2009. - 303 с.

Андрэй Макаёнак (1920 - 1982)

АНДРЭЙ МАКАЁНАК
Таблетку пад
язык

(1921-1976)

Іван Мележ

*А на Палессі ўсё нядробна:
цяжкая спадчына вякоў,
Цяжкія рукі хлебаробаў,
цяжкія сны палешукоў
Якую трэба мець адданаць
і сэрца сынава, каб так
Любіць палескі край туманны
і маці бедны андарақ.*

П. П. Панчанка

Мележ, І. Людзі на балоце : раман з "Палескай хронікі" / І. Мележ. - Мінск: Мастацкая літаратура, 2008. - 446 с.

Раман “Людзі на балоце” Івана Мележа - адна з вяршыняў беларускай літаратуры, узор пасляваенных твораў. Шмат у чым лірычны раман расказвае пра жыхароў глухой вёскі Курані, якая адрэзана ад знешняга свету непраходнымі палескімі балотамі. Іван Мележ амаль з этнаграфічнай дакладнасцю паказаў побыт беларускага насельніцтва на прыкладзе паўсядзённага жыцця жыхароў вёскі. У рамане паказаны нацыянальныя традыцыі, паданні, гульні з песнямі, калядная варажба палешукоў.

Аўтар на прыкладзе галоўных герояў кнігі апісаў лёс і драму жыцця беларускага народа.

“Людзі на балоце” – гэта адзін з нямногіх беларускіх твораў, якія выйшлі на экраны тэлебачання як шматсерыйны фільм.

Іван Мележ
(8.02.1921—9.08.1976)

*Як багата бяды выпадае
чалавеку за іншы адзін крок. І як
чалавек робіць гэты крок
накорліва, нібы сляпы, – не
бачачы ўсяго, што будзе яму з
гэтым крокам.*

Іван Мележ

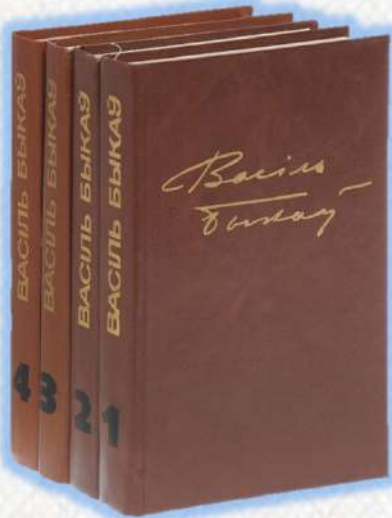

«Я нарадзіўся і вырас на Палессі. Гэта сапраўды цудоўны край і яшчэ болей цудоўныя яго людзі-палешукі - увайшлі ў маю сьвядомасць з таго часу, як я стаў помніць сябе...»

(1924-2003)

Васіль Быкаў

Ты не памёр. Вечна жывы.

*Ісці ў страі салдацкім
будзеш.*

*Ніколі, друг мой баявы,
Цябе планета не забудзе.*

*Вышэй узнімеш крыж
святы.*

І хай ярчэй зазьяе.

*З такімі воямі, як ты,
Радзіма ростані не знае.*

Пятро Прыходзька

Быкаў, В. Збор твораў у шасці тамах.
Т.2. Сотнікаў. Здрада. Яго батальён. Праклятая
вышыня / В. Быкаў. - Мінск: Мастацкая
літаратура, 1992. - 463 с. : 4 л. іл.

Кнігі, створаныя беларускім празаікам Васілём Быкавым, прынеслі яму сусветную вядомасць і прызнанне мільёнаў чытачоў. Прайшоўшы скрозь пекла Вялікай Айчыннай вайны, праслужыўшы ў пасляваеннай арміі, напісаўшы паўсотні твораў, жорсткіх, шчырых і бязлітасных, Васіль Быкаў да самай сваёй смерці заставаўся "сумленнем" не толькі Беларусі, але і кожнага асобнага чалавека па-за яго нацыянальнай прыналежнасцю.

*Нездарма "**Альпійская балада**" ў многіх займае цэнтральнае месца на кніжнай паліцы. Імя Васіля Быкава вядома на ўвесь свет. У сваёй кнізе Васіль Быкаў апавядае пра лёс двух ваеннапалонных, якім удалося ўцячы з аўстрыйскага лагера. Уся праўда пра вайну, якую беларускі аўтар расказваў у сваіх кнігах, не проста ўражвала, яна абпальвала. Яго глыбінныя творы аб людзях, якія сутыкнуліся з жахамі вайны, не мае сабе роўных у айчыннай літаратуры. Па матывах аповесці "Альпійская балада" быў зняты фільм з аднайменнай назвай. Экранізаваў кнігу ў 1965 годзе рэжысёр кінастудыі "Беларусьфільм" Барыс Сцяпаняў.*

(1930-1984)

Уладзімір Караткевіч

«Дзе мой край?
Пам, дзе людзі ніколі ня
будуць рабамі,
Што за поліўкуносяць
ярмо ў безнадзейнай
турме,
Дзе асілкі-хлапцы
маладымі ўзрастаюць

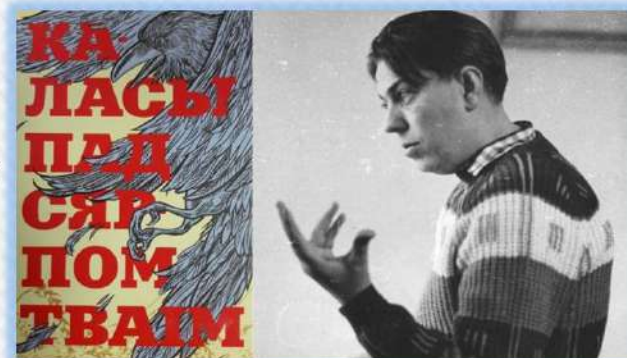
дубамі,
А мужчыны, як скалы, -
ударыш,
і зломіцца
меч.»

Караткевіч, У. Дзікае паляванне караля
Стаха : аповесць / У. Караткевіч ; маст. М. С.
Басалыга. - Мінск : Беларусь, 2008. - 143 с. : іл.

Адзін з самых значных раманаў беларускай літаратуры. Твор, напісаны ў дзвюх частках, прысвечаны падзеям напярэдадні паўстання 1863–1864 гадоў у Беларусі. У першай кнізе ідзе апавяданне аб зараджэнні незадаволенасці, якія выліліся ў раку гневу і барацьбы за незалежнасць Беларусі. Чытаючы раман, поўнасцю апускаешся ў падзеі таго часу і бачыш перад сабой хлапчука Алеся Загорскага і яго сяброў. Галоўны рэвалюцыянер Кастусь Каліноўскі таксама ўзгадваецца на старонках рамана. Кніга распавядае як мяняўся светапогляд беларусаў і якімі ахвярамі будавалі будучыню для краіны.

***Караткевіч, У.** Каласы пад сярпом тваім : раман / У. Караткевіч. - Мінск: Мастацкая літаратура, 2008. - 814 с.*

**ХТО НЕ ПАМ'ЯТАЕ МІНУЛАГА,
ХТО ЗАБЫВАЕ МІНУЛАЕ -
АСУДЖАНЫ ЗНОЎ ПЕРАЖЫЦЬ
ЯГО. БЕЗЛІЧ РАЗОЎ**

УЛАДЗІМІР КАРАТКЕВІЧ

Іван Шамякін

Калі пясняр такі
ёсць у народа,
То за яго паклон
табе, народ!

Г.Пашкоў

*Шамякін, І. Збор твораў : раман, аповесці.
Т.5 Вазьму твой боль. Пошукі прытулку.
Крывінка / І. Шамякін. - Мінск:
Мастацкая літаратура, 2004. - 447 с.*

Чалавек
вялікай душы
і таленту

І.П.Шамякін

1921-2004

Выкарыстаныя рэсурсы:

<https://goo.su/aA6s>

<https://goo.su/beK1>

<https://goo.su/Dvh>

<https://goo.su/bszx>

<https://goo.su/aYtE>

<https://goo.su/aVFU>

г. Пінск
ул. Пушкіна, 4
Бібліотека
ПолесГУ
Составитель:
бібліотекар
Д. Н. Саковіч